

28. marts 2011
Sagsnr. 397-99892 jds
Sekr. Jette Olsen
Tel. 7221 1710, mail jol@70151000.dk

Pr. telefax - 33895538 - sider i alt 5
Folketinget, Christiansborg
Retsudvalget
1240 København K

Att.: Udvalgsassistent Hanne Schmidt

HjulmandKaptain .

Havnepladsen 7
DK-9900 Frederikshavn
Tel. + 45 7015 1000
Fax. + 45 7221 1701
mail@70151000.dk
www.hjulmandkaptain.dk

HjulmandKaptain har
115 ansatte, heraf 45 jurister

Advokatfirma
CVR-nr. 25 64 36 66
Bank 9035 4561456866

Bemærkninger til Lovforslag 136/2011

Kommuner og stat mister hundrede af millioner af kroner

Som advokatfirma med mangeårig faglig og praktisk ekspertise inden for behandling af personskadeerstatningssager (primært skadelidte), samt varetagelse af regresssager for flere kommuner i relation til kommunens afledte krav på tilbagesøgning af sygedagpenge fra den ansvarlige skadevolder, fremkommer vi hermed med vore bemærkninger til lovforslaget L136:

Generelt om formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er som bekendt at rette op på den nuværende tilstand, hvor der er en stor og ganske urimelig forskel på skadelidtes retsstilling i ansvarssager, afhængigt af om skaden er sket på arbejde eller i fritiden.

Vi har på ingen måde amerikanske tilstande i Danmark, når det gælder personskadeerstatning eller erstatning generelt - og skal heller ikke stræbe efter det. Men realiteten er i dag den, at skadelidte fortsat ikke får tilnærmelsesvist fuld kompensation for sit individuelle, økonomiske tab - f.eks. i relation til erhvervsevnetab, hvis man af en ansvarlig skadevolder er blevet påført en skade.

Hvis lovforslaget gennemføres i sin nuværende udformning vil skadelidte oveni købet stå tilbage med en kortere periode med ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, end det der er gældende i dag.

Det fremgår af lovforslaget at:

Formålet med lovforslaget er at sikre, at der fremover ikke vil opstå tilfælde af denne karakter, hvor der sker en sådan forskelsbehandling. Hensigten er således, at en person, der af en ansvarlig skadevolder påføres en skade, der er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, i alle tilfælde - i overensstemmelse med den oprindelige forudsætning bag loven - skal kunne kræve lige så meget i erstatning, som vedkommende i dag er berettiget til, hvis den samme skade påføres vedkommende i fritiden.

Det overordnede formål er således, at skadelidte, der har et løbende indtægts-
tab som følge af en arbejdsskade, skal stilles tilsvarende den skadelidte, hvor
indtægtstabet skyldes en skade sket i fritiden.

Med det nuværende lovforslag er konsekvensen dog, at man fremover stiller
begge typer skadelidte væsentligt ringere, end det der er praksis for fritidsan-
svarssagerne i dag.

Formålet med lovforslaget bør kunne opnås uden de nævnte forringelser for de
skadelidte, der i forvejen ikke bliver kompenseret fuldt ud trods devisen i dansk
ret om, at skadelidte skal stilles økonomisk, som om skaden ikke var sket.

Konsekvenserne af forslagets § 1.1, sammenholdt med retsstillingen i dag

I dag har skadelidte, jævnfør Erstatningsansvarslovens § 2, ret til erstatning for
tabt arbejdsfortjeneste frem til det tidspunkt skadelidte kan begynde at arbejde
igen. Hvor det antages, at der er lidt et varigt erhvervsevnetab, ydes erstatning
indtil det tidspunkt, hvor det er muligt enten midlertidigt eller endeligt at skønne
over skadelidtes fremtidige erhvervsevne.

Reglen sikrer, at man som skadelidt har ret til tabt arbejdsfortjeneste under en
(eller flere) sygemeldingsperioder, frem til man kan begynde at arbejde igen i
væsentligt samme omfang som før skaden. Der er mange skadelidte, der heldig-
vis kommer tilbage til arbejdsmarkedet, og som ikke lider varige erhvervsevne-
tab.

En længerevarende sygeperiode kan indikere et varigt erhvervsevnetab, men
manifesterer sig ikke nødvendigvis som sådan. F.eks. kan et succesfuldt behand-
lingsforløb, operationer, genoptræning mv. eller gennemførelsen af et revali-
deringsforløb trække sygeperioden ud.

For at stoppe udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste har Højesteret
ved dom af marts 2008 slået fast, at dette må afløses af en midlertidig eller en-
delig vurdering af erhvervsevnetabet, og at der samtidig med vurderingen skal
ske udbetaling af erstatning i henhold hertil.

Konsekvensen af ændringsforslaget kan meget vel blive, at erstatningen for tabt
arbejdsfortjeneste kan bringes til ophør på et tidligere tidspunkt end i dag ved
iværksættelse af en retrospektiv vurdering af, at der ikke vil indtræde et erhverv-
sevnetab på 15 % eller mere.

Dette vil ramme de skadelidte, der som nævnt ovenfor har haft en lang sygepe-
riode, men som ikke har lidt et varigt erhvervsevnetab på 15 % eller mere. F.eks.
vil en nyansat ingeniør, der lige har stiftet familie og påtaget sig økonomiske
forpligtelser f.eks. ved køb af hus, og som på skadestidspunktet tjente kr.
400.000, ikke få dækket det løntab han bliver påført som følge af et ulykkestil-
fælde, hvis han efter en omskoling vurderes ikke at have lidt et varigt erhverv-
sevnetab på 15 % eller mere. I praksis vil den pågældende forsørger lide et løn-

tab i den periode, der vil gå indtil han efter omskolingen er i stand til at have en indtjening på tilsvarende niveau som før ulykken.

Formålet med reglen i Erstatningsansvarslovens § 2 er at sikre, at der ikke opstår et hul, hvor skadelidte ikke får kompensation. Skadelidte skal således stilles økonomisk, som om skaden ikke var sket.

Med indførelsen af den retrospektive vurdering af skæringstidspunktet mellem erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og varigt erhvervsevnetab, vil der ske en yderligere udhuling af skadelidtes retsstilling. Skadelidte vil således stå markant ringere stillet end det, der er retstilstanden i dag. Konsekvensen er, at skadelidte vil stå med reelle økonomiske tab, hvilket er i direkte strid med de grundlæggende formål bag Erstatningsansvarsloven.

Kommuner og stat mister hundrede af millioner af kroner

Hvis lovforslaget vedtages i sin nuværende udformning vil det medføre, at kommune og stat bliver afskåret fra at blive refunderet hundrede af millioner af kroner fra forsikringsselskaberne.

Kommunen har pligt til i medfør af sygedagpengeloven at udbetale sygedagpenge til skadelidte, mens denne er sygemeldt.

Efter de gældende regler kan en kommune hos ansvarsforsikringsselskabet / skadevolder kræve betaling af sygedagpenge (regres), hvis sygemeldingen er en følge af en ansvarspådragende handling. Der er tale om betydelige beløb.

Kommunens krav på sygedagpengeregres er afledt af skadelidte krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvilket følger bl.a. af Erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2. I de sager, hvor skadelidte efter en længere sygeperiode kan vende tilbage til arbejdsmarkedet igen på ordinære vilkår, vil kommunen, i og med, at der er tale om et afledt krav, også blive ramt af den begrænsede periode skadelidte selv kan få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i.

Fastsættelse af skæringstidspunktet, vil i relation til sygedagpengeregres, have den konsekvens, at kommunen efter dette tidspunkt ikke længere har mulighed for at opnå sygedagpengeregres. Har kommunen allerede udbetalt sygedagpenge for perioden efter skæringstidspunktet (der på udbetalingstidspunktet var ukendt i og med at skæringstidspunktet fastsættes retrospektivt), og opnået sygedagpengeregres, vil kommunen ifølge lovforslaget kunne mødes med et tilbagebetalingskrav fra ansvarsforsikringsselskabet / skadevolders side.

Lovforslaget medfører således enorme konsekvenser for kommunernes adgang til at søge regres for udbetalte sygedagpenge hos den ansvarlige skadevolder.

Vores advokatfirma repræsenterer et stort antal kommuner i forbindelse med kommunernes ret til betaling af sygedagpenge (regres). Det er vores vurdering, at lovforslaget vil medføre, at kommunerne og staten vil få et trecifret millionbeløb mindre ind i indtægt for sygedagpengeregres.

Forsikringssekskabernes pligt til at refundere kommunernes sygedagpenge er allerede indregnet i forsikringssekskabernes præmier.

Konsekvenserne af forslagets § 1.4

Såfremt forslaget gennemføres, åbnes der op for muligheden for, at skadelidte skal tilbagebetale modtaget erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, samt at kommunen samtidig skal tilbagebetale regresindtægter til skadevolder eller dennes forsikringssekskab. Vel at mærke penge, som skadelidte har modtaget i kompensation for mistet indtægt, mens denne har været sygemeldt som følge af den skade, han er påført af skadevolder, og sygedagpenge, som kommunen har udbetalt som følge af skaden.

De skadelidte, der er sygemeldt og modtager sygedagpenge som følge af ulykker pådraget ved en ansvarspådragende handling, vil ofte være gået betydeligt ned i indtægt. De har brug for erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste for at dække de faste udgifter i den periode, hvor de på grund af skaden ikke kan arbejde.

Scenariet er for det første den utryghed, det medfører for skadelidte at vide, at erstatningen for den tabte arbejdsfortjeneste eventuelt skal tilbagebetales. Dernæst vil det kunne få den konsekvens, at ansvarsforsikringssekskaberne ikke vil udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste af frygt for, at skadelidte ikke senere kan betale pengene tilbage. Alt i alt en uheldig – og formentlig helt utilsigtet – situation at bringe de skadelidte i.

Desuden opstår en særlig problemstilling omkring modregning med midler, der ikke kan kreditorbeskyttes efter Retsplejelovens § 513 i midler, der kan kreditorbeskyttes efter Retsplejelovens § 513; særligt for de skadelidte, der - måske som følge af ulykken - under sagens behandling er blevet insolvente.

Hertil kommer den helt uholdbare situation for kommunerne, der måske flere år senere, hvor et erhvervsevnetab viser sig, men med "virkningstidspunkt" langt tid forud for vurderingen / afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen, kan risikere at skulle tilbagebetale sygedagpengeregresbeløb, vedrørende et helt andet regnskabsår. Det vil gøre det vanskeligt for kommunerne, der budgetterer med regresindtægterne, at vide, hvilke ressourcer de har at råde over, hvis de kan risikere at mødes med massive tilbagebetalingskrav.

Regresindtægterne skal ligeledes deles med staten med 50 %. Dersom en kommune mødes med et tilbagebetalingskrav, vil kommunen således blive belastet af at skulle tilbagebetale det fulde sygedagpengeregresbeløb til ansvarsforsikringssekskabet / skadevolder, hvorefter kommunen vil skulle søge nogle af pengene retur fra staten.

Da der i dette regnestykke ligeledes indregnes refusioner fra staten i henhold til Sygedagpengelovens § 62, vil det betyde øget administration med økonomisk belastning til følge.

Herudover vil der ske en belastning af den offentlige administration i forbindelse med ændring af skatteansættelser på grund af tilbagebetaling af den skattepligtige erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Når det således af lovforslagets almindelige bemærkninger under punkt 4 fremgår, at de økonomiske konsekvenser for det offentlige vil være begrænsede, og at lovforslaget ingen administrative konsekvenser vil have af betydning for det offentlige, er dette jævnfør det ovenfor anførte faktisk forkert.

Afslutningsvist skal det pointeres, at vi i HjulmandKaptain er bekendte med vore kolleger hos Elmer & Partneres indlæg af 21. marts 2011, og i det hele kan tilslutte os indholdet heraf.

Med venlig hilsen

Anker Laden-Andersen
Advokat (H), Partner